

[OKAŻYCIEL *sb m*

okażyciel, okaziciel *a.* okazażyciel.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne; a jasne; prawdopodobnie -ciél, -ciel-.

sg N okazażyciel. ◇ D okazicielewi.

SI stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto coś komuś pokazuje: Index, qui indicat. Okazażyciel [*wyd. 1546: Okazażyciel*] *Cervus F40* 290; Index, ein anzeiger/ der zeiger/ ein Register. P. okazażyciel/ wtory pálec/ Register. *Volck* 163.

okażyciel czego: y prosiemy bysz dzie raczily thi tho thowary [...] oddacz okazażycielewy liſthv tego Ianawi [!] palużkowi formanowj *ZapWpol 1538 9/111v.*

FP